

Київ XVI століття

Микола Руденко

Борщагівка — то була Борщівка,
Харчовий над річкою заїзд.
Там варила борщ вродлива дівка
В щебетанні ластів'ячих гнізд.

Біля комина старий лелека,
Молода тополя при вікні.
А до Києва вже недалеко —
В'їдете на свіжому коні.

Пийте, люди, пийте та борщуйте —
Замочіть, щоб не розсохся віз.
А стомились коні — заночуйте:
Менше буде виплакано сліз.

З'явиться церквиця сіроглава —
Прямо їдь, нікуди не звертай.
А чому вмирає давня слава —
Ти у мене, хлопче, не питай.

Як скривавив землю меч Батиїв —
Все ще по руїнах бродить жах.
Міг би вже й очунять славний Київ,
Та чомусь заснув у споришах.

А чому — збагнути не зумію:
Видно, це пригода не проста...
Помолітесь на Святу Софію,
Що в проломах мохом пороста.